

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 77

28 Ὀκτωβρίου 2018

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1. Τὴν σημερινή ἡμέρα, ἀδελφοί μου χριστιανοί, τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἐμεῖς πού κατοικοῦμε τὴν εὐλογημένη αὐτὴ γωνιά πού λέγεται Ἑλλάδα, ἐορτάζουμε ἰδιαίτερα τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Καί πάλιν εἶδαμε τὴν Παναγία μας ὡς ὑπέρμαχο στρατηγὸ τοῦ ἔθνους μας! Δύο ἰσχυρά κράτη, ἡ Ἰταλία καί ἡ Γερμανία, ἐπετέθηκαν κατὰ τῆς πατρίδος μας, ἡ ὁποία δὲν εἶχε ἄρματα πολλά καί τάκνυς μεγάλα, ἀλλὰ δὲν νίκησαν αὐτά. Νίκησε ἡ μικρὴ Ἑλλάδα. Γιατί ἔτσι; Γιατί οἱ στρατιῶτες μας καί ὅλος ὁ λαός μας προσευχόταν στὴν Παναγία. Αὐτὴ ἦταν ἡ μαυροφόρα Ἐκείνη πού προπορευόταν στὰ ἑλληνικά στρατεύματα καί νίκησαν οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες μας.

2. Ἀλλὰ ἡ σημερινὴ Κυριακὴ λέγεται στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλώσσα Ζ' Κυριακὴ τοῦ Λουκᾶ. Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ πού ἀκούσαμε ἔλεγε γιὰ δύο θαύματα, μεγάλα θαύματα τοῦ Χριστοῦ. Τό ἓνα θαῦμα μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀνάστασι τῆς θυγατέρας τοῦ Ἰαείρου καί τό ἄλλο θαῦμα μιλοῦσε γιὰ τὴν θεραπεία τῆς αἱμορροσύνης γυναικάς. Ὁ Ἰάειρος, πού ἦταν ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, εἶχε ἄρρωστη μίᾳ μονάκριβη θυγατέρα δώδεκα ἐτῶν περίπου. Καί παρεκάλεσε γονατιστός τόν Ἰησοῦ νά πάει σπίτι του γιὰ νά τὴν θεραπεύσει. Φανταστεῖτε αὐτὴν τὴν σκηνή, ἀγαπητοί μου. Οἱ Ἰουδαῖοι μάχονταν τόν Ἰησοῦ Χριστό, δὲν ἤθελαν νά τόν παραδεχθοῦν γιὰ Μεσσία. Ἀλλὰ ὁ ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, αὐτός γονάτισε μπροστά στόν Χριστό καί τόν παρεκάλεσε νά θαυματουργήσῃ γιὰ τὴν κόρη του. Καί γιὰ τὴν θερμὴ του προσευχὴ ὁ Χριστός πήγαινε στό σπίτι του, γιὰ νά κάνει καλά τὴν βαρεῖα ἄρρωστη κόρη του.

3. Ἀλλὰ τὴν ὥρα πού πήγαινε ὁ Ἰησοῦς στό σπίτι τοῦ Ἰαείρου, τόν ἀκολουθοῦσε πολὺς λαός καί τόν συνέθλιβε. Τότε, λοιπόν, κάποια γυναίκα πού ὑπέφερε ἀπὸ αἱμορραγία, ἐδῶ καί δώδεκα χρόνια, καί εἶχε ξοδεύσει ὅλη τῆς τὴν περιουσία στους γιατρούς, γιὰ νά θεραπευθεῖ, πλησίασε τόν Ἰησοῦ Χριστό καί ἄγγιξε τό ἔνδυμά του ἀπὸ πίσω, γιὰ νά μὴ γίνῃ ἀντιληπτὴ, καί ἀμέσως σταμάτησε ἡ αἱμορραγία τῆς. — Καί τὰ δύο αὐτὰ πρόσωπα, ἀδελφοί μου χριστιανοί, πλησίασαν τόν Χριστό γιὰ τό καλὸ τους, ἀλλὰ τόν πλησίασαν μὲ ταπεινὸ καί μυστικὸ καί ὄχι μὲ πομπώδη τρόπο. Ἔτσι πρέπει νά προσευχόμεσθε, γιὰ νά γίνῃ ἡ προσευχὴ μας ἀκουστὴ ἀπὸ τόν Θεό. Ἡ

προσευχή στά γόνατα, ὅπως ἦταν ἡ προσευχή τοῦ Ἰαείρου, εἶναι πράγματι προσευχή μέ ταπείνωση. Καί ἡ προσευχή, μέ τό νά ἀγγίξει μυστικά τόν Χριστό ἡ αἰμορροούσα γυναίκα, δεικνύει τό μυστικοπαθές πού πρέπει νά ἔχει ἡ σχέση μας μέ τόν Χριστό. Πραγματικά, οἱ ἅγιοι Πατέρες μᾶς συνιστοῦν νά προσευχομάστε νοερά καί χωρίς πομπώδη ἄσματα καί ἐκστατικό ὕφος, ὅπως κάνουν τά ἀνατολίτικα θρησκευματα. Ἡ σημερινή μας εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοί, μᾶς λέγει ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀρέσκεται σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τήν προσευχή, τήν μυστικοπαθῆ καί νοερή προσευχή, πού δέν τήν ἀκούουν μέν οἱ ἄλλοι, ἀλλά φθάνει ἡχηρά στά ὦτα Κυρίου Σαβαώθ. Ἔτσι μυστικά προσευχόταν καί ὁ Μωυσῆς, κινώντας τά χεῖλη του μόνο, ἀλλά ὁ Θεός τοῦ εἶπε: «Τί βοᾷς πρός με;» (Ἐξ. 14,15). Καί ἐνῶ πολλοί πίεζαν τόν Χριστό καί τόν συνέθλιβαν, ὁ Χριστός δέν ἔδωσε σημασία στά ἀγγίγματά τους αὐτά. Στό ἀπαλό ὅμως καί εὐλαβές ἀγγίγμα τῆς αἰμορροούσης, ὁ Χριστός ἐρώτησε ἐπιτακτικά: «Ποῖός μέ ἀγγίξε;» (στίχ. 45).

4. Ἐφθασε, τέλος πάντων, ὁ Ἰησοῦς στήν οἰκία τοῦ ἄρχοντος Ἰαείρου. Ἐφθασε καί βρῆκε μία κατάσταση ταραγμένη καί ἀναστατωμένη, γιατί στό μεταξύ εἶχε πεθάνει ἡ δωδεκαετής μονάκριβος κορούλα. Ἀλλά ὁ Χριστός τούς εἶπε: «Μή κλαίετε· οὐκ ἀπέθανε, ἀλλά καθεύδει». Ἀλλά οἱ παριστάμενοι ὅλοι τόν περιγελοῦσαν, γιατί ἦταν βέβαιοι ὅτι τό κορίτσι πέθανε. Καί ὁ Χριστός, ἀφοῦ πῆρε τούς τρεῖς μαθητές Του, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, καί τόν πατέρα καί τήν μητέρα τῆς κόρης, πῆγε στό δωμάτιο τῆς νεκρῆς. Τούς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἐκτός ἀπό τήν συνοδία πού πῆρε Αὐτός, ἔπιασε ἀπό τό χέρι τήν νεκρή καί τῆς φώναξε δυνατά: «Ἡ παις, ἐγείρου!»! Δηλαδή, «Κόρη, σήκω ἐπάνω». Καί ἀμέσως, χριστιανοί μου, τό πνεῦμα, δηλαδή ἡ ψυχή, τῆς θυγατέρας τοῦ Ἰαείρου ἐπέστρεψε στό σῶμα τῆς καί ἀναστήθηκε ἀμέσως.

5. Γιά ἀνάσταση νεκροῦ εἶδαμε καί στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀδελφοί μου, ὅπως τό ἴδιο εἶδαμε καί πρὶν ἀπό λίγο καιρό, μέ τήν ἀνάσταση τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας τῆς Ναΐν. Ὁ Χριστός κυριεύει ζώντων καί νεκρῶν καί μέ τόν ἰδικό Του θάνατο καί μέ τήν ἰδική Του ἀνάσταση πάτησε καί νίκησε τόν θάνατο, τόν μεγάλο αὐτό ἐχθρό, πού μᾶς ἔφερε ἡ ἁμαρτία. Ὁ Κύριός μας, ἀδελφοί, εἶναι Θεός παντοδύναμος. Τίποτα δέν ὑπάρχει ἀδύνατο σ' Αὐτόν. Κυβερνᾷ καί τά οὐράνια καί τά ἐπίγεια καί τά καταχθόνια, καί ὅλη ἡ κτίση ὑπακούει δουλικά σ' Αὐτόν, γιατί προῆλθε ἀπ' Αὐτόν καί δουλεύει πιστά σ' Αὐτόν.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας